

בש"פ 9575/16 - בסמאן אבו עמאר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9575/16

כבוד השופט מ' מזוז
בסמאן אבו עמאר

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להעברת מקום דיון הקבוע ליום 15.12.2016

בעצמו

בשם המבקש:

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) להעברת מקום דיון בתת"ע 3220-03-11 מבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה לבית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע.

2. ביום 1.2.2011 הוגש נגד המבקש כתב אישום בגין נהיגה בעת שתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע למעלה משישה חודשים קודם לכן (עבירה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]) ובהיעדר ביטוח (עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970). ביום 4.4.2011 הרשיע בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופטת ר' טאובר) את המבקש בהעדרו, והשית עליו תשלום קנס בסך 5,000 ש"ח ופסילת רישיון לתקופה של 5 שנים, בהתחשב בין היתר בהרשעותיו הרבות בעבירות תעבורה.

ביום 14.5.2016 ביטל בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופטת ר' וקסמן) את פסק הדין מיום 4.4.2011. אף שבית המשפט לא מצא סיבה לאי התייצבות המבקש לדיון שנקבע בעניינו, וחרף העובדה כי המבקש "מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1990 ולחובתו 77 הרשעות קודמות, מתוכן 16 הרשעות בגין עבירות זהות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מ-6 חודשים, עבירות חוזרות של נהיגה בזמן פסילה, וכו'", נקבע כי העונש שנגזר על המבקש אינו מידתי ביחס לפסיקה הנוהגת. על כן בוטל פסק הדין ונקבע כי כתב האישום יוקרא למבקש ביום 14.9.2016. במועד זה המבקש ובא כוחו לא התייצבו ולבקשת האחרון נדחה הדיון ליום 21.11.2016.

בדיון שהתקיים ביום 21.11.2016 טען בא כוח המבקש בדבר הנכות הכבדה של מרשו, אשר הינו אב ל-15 והיחיד מבין בני המשפחה שנוהג, וכי הוא זקוק לרישיון נהיגה בכדי לנסוע לטיפולים בבית החולים "סורוקה". נטען כי מתבצעים ניסיונות להביא לשמירה על רישיון הנהיגה של המבקש למול המרכז לגביית קנסות ובתי משפט אחרים, וכי לצורך מיצוי ניסיונות אלה מבוקש לדחות את התקדמות ההליך. בא כוח המשיבה הסכים לדחייה לאור נסיבותיו האישיות של המבקש, ובא כוחו של האחרון ביקש כי הדיון הנדחה יקבע לאחר יום 15.1.2017 או ביום 15.12.2016, מאחר שבין שני המועדים הללו הוא צפוי לשהות בחו"ל. על כך החליט בית המשפט:

"לנאשם עמדו 5 שנים או לכל הפחות 10 חודשים לתיקון הפגם אך לא עשה כן ועל כן אין לו אלא להלין על עצמו. לפנים משורת הדין, נעתרת לדחייה ליום 15.12.2016 שעה 8:30".

3. הבקשה שלפני הוגשה ביום חמישי 8.12.2016 ונותבה אלי ביום ראשון 11.11.2016. המבקש הגיש את הבקשה בעצמו ולא עולה ממנה בבירור האם הוא מודה בעבירות המיוחסות לו. המבקש מפנה אל בקשה קודמת שהגיש בעצמו ביום 5.12.2016 ונדחתה מן המרשם, בגדרה נטען כי הוא תושב לקיה וכי העברת מקום הדיון לבאר שבע תקל עליו נוכח נכותו. מן הנספחים לבקשה עולה כי המוסד לביטוח לאומי קבע כי למבקש "90 אחוזי מוגבלות בניידות לצמיתות" וכי הוא קיבל ממשד הבריאות אישור זכאות להשתתפות ברכישת כיסא גלגלים.

4. לצערי דין הבקשה להידחות.

בנסיבותיו האישיות של המבקש נראה כי יש טעם רב בהעברת מקום הדיון. זאת בפרט לאור תכלית "הבטחת נגישותם של בעלי הדין לבית המשפט" הקבועה בסעיף 78(ב) לחוק בתי המשפט (ובהנחה שהמבקש חדל ממנהגו לנהוג שלא כדיון). יחד עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות בשאלה האם ההליכים שהתקיימו בפני בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה עולים כדי "התחלת דיון" לענין סעיף 78(א) לחוק בתי המשפט, אינני רואה להפעיל את סמכותי להעביר את מקום הדיון בנסיבותיו של תיק זה, בלא לקבל את עמדת בית המשפט הדין בו. כעולה מן המפורט לעיל, בשלב זה קבלת עמדת בית המשפט קרוב לוודאי שתביא לדחיית הדיון בעניינו של המבקש בחודש ימים, לכל הפחות. לא יאה זה נכון להוסיף דחייה כגון זו לדחיות המרובות והמתמשכות בניהול תיק זה, אשר לא ברור מדוע מלכתחילה לא הוגשה בקשה להעברת מקום הדיון בו.

אם בדיון הקבוע להתקיים מחרתיים יחליט בית משפט השלום לתעבורה כי התיק אינו בשל להכרעה, יוכל המבקש להגיש בקשה נוספת להעברת מקום הדיון. בבקשה, אשר רצוי כי תוגש בעצה אחת עם בא כוח המבקש ותוך שימוש בשירותיו, יובהר האם המבקש מודה בעבירות המיוחסות לו, ותצורף אליה עמדת בית המשפט הדין בתיק ביחס לאפשרות העברת מקום הדיון.

5. אשר על כן, הבקשה נדחית. עותק מהחלטה זו יומצא למזכירות בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה.

ניתנה היום, י"ג בכסלו התשע"ז (13.12.2016).

ש ו פ ט
